

hayatı

Babasının adı Ali, annesinin adı ise Sultan'dır. Ataları Malatya Akçadağ kökenlidir ve tahminen 1800'lü yılların başlarında Kayseri'nin Sarız ilçesine bağlı Kırkısrak köyünü kuran kişilerdendir. Baba tarafı köyünde Qulloziler aşiretine mensuptur. Anne tarafı yine Sarız'a bağlı Küçükkabaktepe'de yaşayan Beydilli ailesindedir. Babası o günün zor koşullarında, at sırtında köy köy dolaşıp meyve ve öteberi satarak geçimini sağlarmış. Rumi 1336, Miladi 1920 doğumlu olan İbreti'ye Hıdır adı konulmuş. Hıdır, üç yaşına gelince annesini kaybetmiş ve öksüz kalmış. Babasının evlendiği Hatice isimli ikinci annesinden Ali, Rıza, İbrahim, Sultan ve Meryem adlarında beş kardeşi dünyaya gelmiş. Kardeşlerinden Ali ve Sultan yakın zamanda vefat etmiş, diğerleri hala hayatta olup ve yaşamlarını İstanbul'da sürdürmektedirler.

İbreti henüz daha onyediysekiz yaşlarında iken evlenir. Hanımı teyzesinin kızı Sultan'dır. Köşkerlik (ayakkabı onarımcılığı) yapar ve giderek ayakkabı üretimiyle geçimini sağlar. Askere gider. Üç yıl askerlik yapar. Askerde iken babasını da kaybeder. Askerlik dönüşü Maraş'ın Afşin ilçesine giderek onsekiz gün gibi kısa bir zamanda biçki, dikiş öğrenen İbreti Sarız'a döner. Bu sanatını da onsekiz yıl devam ettirir. Bu arada saza ve söze büyük ilgi duyar. Okuma merakı artar. Geceleri gaz lambasının ışığında sabahlara dek okuduğu günler olur. Kendini yetiştirir.

İbreti bu gayretli çalışmasının yanı sıra peş peşe altı çocuk sahibi de olur. Sırasıyla Sultan, Haydar, Hüseyin, Hıdır, Kemal ve Gülbeyaz hanesinde yer alır. Çok çocuklu İbreti, geçim darlığı çektiği için çeşitli mesleklere atılır. Saz yapıp satmak, diş çekmek, madencilik, en son fotoğrafçılık gibi işler yapar. Madencilikte yaptığı kazılarda yüzde seksen isabet kaydetmesine karşın ekonomik yetersizlik nedeniyle bu işi sürdüremez. Bulduğu krom, gümüşlü kurşun madenleri toprak altında kalır.

Son olarak fotoğrafçılık mesleğini yapmakta olan İbreti Sarız'da elektrik olmadığı için uzun müddet işini zor sürdürür, daha sonra Elbistan'a göçer. Burada fotoğrafçılık mesleğini sürdürür iken 1967'de patlak veren Elbistan olayında Alevilere saldıran fanatik bir grubun saldırısından İbreti 'de nasibini alır. Dükkanı tahrip edilir, kendisi ise canını zor kurtarır. Tekrar

Sarız'a döner. Ancak geçim darlığı nedeniyle 1972'de İstanbul'a göçer ve 5 Kasım 1976 tarihinde kalp krizi sebebiyle hakka yürür.

Çocuklarından kendi adını taşıyan Hıdır, henüz otuzdört yaşındayken 1992 yılında hakkın rahmetine kavuşur. Eşi Sultan 2000 yılı Şubat ayında, büyük oğlu Haydar 2001 yılı Ekim ayında ve büyük kızı Sultan 2006 Aralık ayında, küçük oğlu Kemal 2014 Mart ayında vefat ederler. Oğlu Hüseyin Balıkesir Altınoluk'ta ve kızı Gülbeyaz Londra İngiltere'de yaşamlarını sürdürüyorlar.bir

hayatı

Babasının adı Ali, annesinin adı ise Sultan'dır. Babası o günün zor koşullarında, at sırtında köy köy dolaşıp meyve ve öteberi satarak geçimini sağlarmış. Rumi 1336, Miladi 1920 doğumlu olan İbreti'ye Hıdır adı konulmuş. Hıdır, üç yaşına gelince annesini kaybetmiş ve öksüz kalmış. Babasının evlendiği Hatice isimli ikinci annesinden Ali, Rıza, İbrahim, Sultan ve Meryem adlarında beş kardeşi dünyaya gelmiş. Bunlar halen hayatta olup yaşamlarını İstanbul'da sürdürmektedirler.

İbreti henüz daha onyediy onsekiz yaşlarında iken evlenir. Hanımı teyzesinin kızı Sultan'dır. Köşkerlik (ayakkabı onarımcılığı) yapar ve giderek ayakkabı üretimiyle geçimini sağlar. Askere gider. Üç yıl askerlik yapar. Askerde iken babasını da kaybeder. Askerlik dönüşü Maraş'ın Afşin ilçesine giderek on sekiz gün gibi kısa bir zamanda biçki, dikiş öğrenen İbreti Sarız'a döner. Bu sanatını da onsekiz yıl devam ettirir. Bu arada saza ve söze büyük ilgi duyar. Okuma merakı artar. Geceleri gaz lambasının ışığında sabahlara dek okuduğu günler olur. Kendini yetiştirir.

İbreti bu gayretli çalışmasının yanı sıra peş peşe altı çocuk sahibi de olur. Sırasıyla Sultan, Haydar, Hüseyin, Hıdır, Kemal ve Gülbeyaz hanesinde yer alır. Çok çocuklu İbreti, geçim darlığı çektiği için çeşitli mesleklere atılır. Saz yapıp satmak, diş çekmek, madencilik, en son fotoğrafçılık gibi

işler yapar. Madencilikte yaptığı kazılarda yüzde seksen isabet kaydetmesine karşın ekonomik yetersizlik nedeniyle bu işi sürdüremez. Bulduğu krom, gümüşlü kurşun madenleri toprak altında kalır.

Son olarak fotoğrafçılık mesleğini yapmakta olan İbreti Sarız'da elektrik olmadığı için uzun müddet işini zor sürdürür, daha sonra Elbistan'a göçer. Burada fotoğrafçılık mesleğini sürdürür iken 1967'de patlak veren Elbistan olayında Alevilere saldıran fanatik bir grubun saldırısından İbreti 'de nasibini alır. Dükkanı tahrip edilir, kendisi ise canını zor kurtarır. Tekrar Sarız'a döner. Ancak geçim darlığı nedeniyle 1972'de İstanbul'a göçer ve 5 Kasım 1976 tarihinde de hakka yürür.

Çocuklarından kendi adını taşıyan Hıdır, henüz otuzdört yaşındayken 1992 yılında hakkın rahmetine kavuşur. Eşi Sultan 2000 yılı Şubat ayında, büyük oğlu Haydar 2001 yılı Ekim ayında ve büyük kızı Sultan 2006 Aralık ayında, küçük oğlu Kemal 2014 Mart ayında vefat ederler. Oğlu Hüseyin Balıkesir Altınoluk'ta ve kızı Gülbeyaz Londra İngiltere'de yaşamlarını sürdürüyorlar.